

LTS: Tác giả bài d... ở đây, Đ... tá Lê Nguyên Bình, là m... t chi... n h... u nguyên là sĩ quan trong B... Tham M... u của c... Th... u... ng Nguy... n Khoa Nam.

... ph... ng v... này, Đ... tá Bình đã có d... p đ... c ch... ng ki... n nhi... u s... ki... n đã x... y ra trong và ngoài khuôn viên của B... T... L... nh Quân Đoàn IV trong ngày cuối cùng của cuộc chiến để u cho t... do..

Đ... c nh... ng l... i t... ng thu... t của m... t nhân ch... ng trong cu... c, và đ... c bi... t nh... ng l... i t... ng thu... t của h... đ... c ti... t... trên báo chí, ng... i đ... c, nh... t là nh... ng c... u quân nhân chúng ta, không kh... i b... i h... i, xúc đ... ng nghĩ r... ng chúng ta đã có nh... ng v... t... ng, tá nh... th... mà đành ph... i th... t tr... n, không c... u vẫn n... i t... do thì âu cũng là t... i lòng Tr... i còn mu... n đày đ... a dân Vi... t v... y.

Nh... ng tràng đ... i liên chính xác t... b... n chi... c tr... c thẳng võ trang thu... c S... đoàn 4 Không quân đ... trên đ... u toán tu... n thám thu... c Trung đoàn C... ng S... n D1 mi... n Tây Nam B... , đang v... t kinh Thác Lác v... i ý đ... m... đ... ng cho Trung đoàn này xâm nh... p vòng đai Alpha bao quanh th... tr... n C... n Th... và phi tr... ng Trà Nóc. Ti... ng gào thét r... n tr... i, t... ng xác ng... i tung lên kh... i m... t n... c nh... xé tan b... u tr... i, sau đó tr... i cho màn đêm đ... n đ... n ph... kín l... p sông dài.

Hội Ký: Ngày tàn của chúng tôi

Tác Giả: Lê Nguyên Bình

Thứ Năm, 28 Tháng 4 Năm 2011 04:56

Đi hình hàng dọc các đơn vị thuộc Trung đoàn D1 dọc bờ nh phân tán tời ch, ch đng tnh. Nhng bóng đen xì v i nhng chi c nón tre b c l i, n hi n nh p nh nhng bóng ma sau đám cây, nhng b i chun bầu. D i sông, đám bèo tây v n l ng l vô tình trôi, cu n theo vài xác ch t.

Thời gian trôi qua kho ng chng tàn m t nén nhang, Th tr ng Trung đoàn ra nh toàn b v t sông v i hàng trăm ghe xu ng l n nh đã đ c b trí t bu i sáng. Ti ng đ p c a mái chèo khua n c đ n đ p nh c thúc đ y nhng con thuy n gia tăng t c đ chóng qua b . Ti ng ng i xì xào nh pha tr n hai gi ng B c và Nam t o nên nhng âm thanh k l , bí n. Cu c v t sông t ng nh di n ti n t đ p.

Đ t nhiên, nhng “coup départ” khai pháo t phi tr ng Bình Th y, t Ti u đoàn 21 B binh V Thanh, t các pháo đ i đ a ph ng R ch Gi, C u Nhím, Phong Đ i n nh xé b u không khí n t i t p theo tuy n v t sông, đ c theo hai b kinh, m a trên đ u các đ n v t ti n phong t i h u t p.

Ti ng ng i xô đ y ch y ng c xuôi, khi hàng ngũ r i lo n. Cu c ti n quân b t thành vì b b i l . Trung đoàn D1 b c t làm hai, phi phân tán vào các thôn xóm lân c n hai bên b sông.

Yên l ng l i tr v trong màn đêm cho mi n Tây hi n hòa. B y gi là vào kho ng th ng tu n tháng T năm 1975.

Tôi ng i tr c b n đ Quân khu IV. Màu đ ch nhng v trí c a Vi t C ng, t o thành m t vòng đai bao quanh các th tr n Quân khu 4. Đúng theo ngh quy t s 14 c a Trung ng C c Mi n Nam, C ng S n b nông thôn ti n v thành th theo k ho ch thanh toán toàn mi n Nam theo ch th c a Trung ng Đ ng C ng S n. Màu xanh trên b n đ ch nhng v trí c a các đ n v b n đ c tái phi trí ch t ch h n. S đoàn 21 ph trách vi c b o v vòng đai Alpha, t phi tr ng Bình Th y ti p n i liên t nh l C n Th Ch ng Thi n. S đoàn 9 tr i quân tr n gi con l huy t m ch c a Quân đoàn 4, t phà M Thu n đ n ngã ba Trung L ng. S đoàn 7 B binh, đ n v l ng danh c a QLVNCH đã t ng xóa b S đoàn 5 và 9 c a c ng s n gi i i đ a đ u c a Quân khu 4, đ n vòng cung t Ch Thày Yên, B n Tranh đ n ranh t nh Long An.

L p căn c Quân khu 4?

Hội Ký: Ngày tàn của chúng tôi

Tác Giả: Lê Nguyên Bình

Thứ Năm, 28 Tháng 4 Năm 2011 04:56

Một số sĩ quan tham dự buổi họp tại văn phòng và hoài nghi về khả năng của Công sự nên đã thực hiện nghi quyết tại Mỹ miến Tây. Vào cuối tháng T, tại các vùng khác quân ta phải triệt thoái liên miên; riêng Vùng 4, cho đến ngày cuối cùng vẫn giữ được toàn vẹn lãnh thổ. Cuộc phòng thủ Bộ Chỉ Huy cuối cùng của quân đội vẫn được báo cáo về thực hiện. Các địa điểm làm công sự được xuất kho để hoàn thành nhiệm vụ nhà kiên cố, có thiết trí hệ thống truy cập tin, chuẩn bị đón tiếp Bộ Tổng Tham Mưu của Sài Gòn thật tốt.

Chiều 26 tháng T, Thiệu u tướng Nam cho lệnh họp các sĩ quan của Bộ Tổng Tham Mưu và các đơn vị trực tiếp thu quân đoàn 4 tại Trung tâm Hành quân. Họp xong, ông yêu cầu tôi lấy cuốn phim tài liệu về chiến đấu của Việt Công chiếu cho mọi người xem. Đó là cuốn phim “Chiến thắng Hồ Lào” liên quan đến cuộc hành quân Lam Sơn 719 của quân đội ta. Tôi còn nhớ khi phim chiếu về chiến đấu của Việt Công đến giờ nghỉ ngơi của sĩ QLVNCH bắt chúng bắt, nhưng khuôn mặt quen thuộc hiện ra trên màn ảnh làm rung động sự cảm xúc của mọi người. Đại tá Nguyễn Văn Thọ, Lữ đoàn trực tiếp 3 Nhảy dù hiện thoáng qua; anh bắt đầu nói về chiến đấu. Anh vẫn mặc bộ quân phục Dù, anh nhìn đi nhưng khuôn mặt vẫn còn nét rên rĩ. Theo sát anh là một tên Việt Công bé con, mặt còn non, hàm khướu AK như chiếc nhíp. Hình ảnh này làm máu tôi sôi lên trong huyết quản. Tôi liếc nhìn Thiệu u tướng Nam, ngẩng lên nhìn, ông cũng nhìn tôi với cặp mắt buồn. Tôi biết rằng ông còn xúc động hơn tôi vì ông nguyên là Lữ đoàn trực tiếp Lữ đoàn 3 Dù trực tiếp khi nhận lãnh chức

Tướng của Sư đoàn 7 Bộ binh. Ông khẽ bảo tôi: “Nếu đi mình như thế là tốt!”

Ngày hôm sau, để nhìn thấy thêm tình hình, tôi qua thăm Bộ Chỉ Huy Trung Đoàn 12 thuộc Sư đoàn 7, đóng tại Tân Lý Tây, quân của Trần. Tôi gặp Đại tá Đoàn Thanh, Trung đoàn trực tiếp, cho biết tình hình trực tiếp. Anh nhận thấy trung đoàn của anh đã có khả năng đi đầu với Sư đoàn Công trực tiếp 5 Công sự đang dàn quân trực tiếp trên tuyến của anh. Anh đưa tôi đi xem chiến đấu, nơi và vị trí ra giao tranh ngày hôm qua. Xác định còn nắm giữ ngang trên các bãi. Nhìn anh Thanh với dáng đi lẫm lẫm, chắc chắn, tôi cảm thấy anh là sĩ quan sẽ không hề lùi bước trước chiến đấu. Thiết nghĩ Khóa 16 Võ Bộ Đà Lạt, suốt thời gian trong quân ngũ, anh luôn có mặt tại đơn vị chiến đấu và mọi chiến thắng của Đại tá vào hôm trước. Sau này, tôi được biết anh đã làm cho nhà thờ sát còn hơn đơn vị hàng đầu.

Chúng ta là quân nhân ...

Thời gian trôi qua, bị thảm đẫm máu. Lúc đó vào khoảng ngày 28 tháng T 1975, tiếng nói của Thủ tướng Vũ Văn Mẫu vang lên tại Đài phát thanh Sài Gòn yêu cầu toàn bộ Tòa Đại sứ Hoa Kỳ và Cơ Quan D.A.O. rút ra khỏi Việt Nam trong vòng 24 tiếng đồng hồ. Lệnh yêu cầu trên được lập tức thi hành ngay lập tức, nhúng nhính trong lòng người. Thế là tốt! Họ đã âm mưu bắt chúng ta thực sự rời. Thành tích bao nhiêu năm chiến đấu đã tan thành mây khói. Đêm đó và

Hội Ký: Ngày tàn của chúng tôi

Tác Giả: Lê Nguyên Bình

Thứ Năm, 28 Tháng 4 Năm 2011 04:56

---

sáng hôm sau, quang cảnh thị xã Cần Thơ nhộn nhịp hẳn. Các loại xe ba bánh chở đò các công nhân Mỹ chuyển công việc xuôi. Những người trẻ tuổi Air America không ngừng lên xuống các tàu nhỏ nhỏ ngườu mã lực của Tòa Lãnh Sự Hoa Kỳ rời bến trên chiếc hàng Đới Ngãi, đem theo toàn bộ người Hoa Kỳ và người Việt làm việc với họ.

Cảm nghĩ của tôi lúc đó là tôi không muốn rời đi của người Mỹ; vì dù họ có đi cũng không đóng góp được gì cho công cuộc chiến của chúng ta. Những người rời đi của họ, trong bối cảnh này giờ đã trở thành một đoàn quân náo nhốn, đánh mạnh vào tâm trí hoang mang của toàn thể nhân dân Việt Nam và làm suy yếu hẳn sự kháng cự của QLVNCH.

Trên ngày 29, tôi có dịp gặp Thiệu Trung Nam người bạn nhỏ của bạn qua việc tình hình có những hàng người trẻ đi quân khu 4 mà thôi. Nhìn ông trẻ trung, tôi không nhận ra chuyện thất bại của một khu vực vì tôi biết ông cũng cảm thông với những gì tôi muốn nói.

Chiều hôm đó, khi đi qua sân Bộ Tổng Lãnh Sự phòng làm việc, tôi có dịp gặp Chủ tịch Trung Tham mưu trưởng Quân khu 4. Đây là lần cuối tôi gặp ông vì nửa đêm hôm đó, tôi bắt đầu công việc quy định số 15 của công sự để tiếp nhận việc chuyển bộ tiếp thu các thành phố, đến khi hoàn thành nhiệm vụ tiêu diệt những quân nhân và cán bộ quân gia một khi chúng nắm bắt quy định hành.

Sáng sớm ngày 30 tháng Tư, không khí Bộ Tổng Lãnh Sự Quân khu 4 có vẻ khốn khổ vì sự rời đi của Chủ tịch Trung Tham mưu trưởng TMT và một số sĩ quan trong đêm trước. Tiếp theo đó, qua đài phát thanh Sài Gòn, Trung tướng Dương Văn Minh ra lệnh toàn bộ QLVNCH buông súng đưa hàng đũa và chuyển bàn giao căn cứ cho chúng. Mọi người đều rung động; không khí căng thẳng đến cực độ. Sự thất bại quá phũ phàng. Trước đó, có người còn hy vọng Dương Văn Minh lên làm Trung tướng để số phận một giới pháp trung lập, hòa giải cho đâu có người ông ta lên làm Trung tướng đưa hàng đũa.

Đội tá Nguyễn Đình Vinh được chuyển đổi thay thế Chủ tịch Trung Tham mưu trưởng TMT để tiếp tục sĩ quan có mặt tại Bộ Tổng Lãnh Sự và các đơn vị trực thuộc và với Tổng Lãnh Sự Cần Thơ tại Trung tâm Hành Quân Bộ Thiệu Trung Nam nói chuyện.

10 giờ 30 sáng, Thiệu Trung Bộ về Hội trường, mọi người nghiêm chỉnh đứng lên chào. Ông tiếp tục lên bục cao, xoay mình đi xuống với các sĩ quan trực thuộc, khuôn mặt vui vẻ và công việc

nghe những ánh mắt thất vọng.

“Các sĩ quan thân mến,” ông nói, “Như anh em đều biết, đợt này chúng ta đang rơi vào khúc quanh quan trọng nhất của lịch sử. Chúng ta là quân nhân thì phải tuân thủ kỷ luật. Vì vậy tôi đề các anh lát nữa trở về đơn vị, tùy tiện sắp xếp công việc để bàn giao cho họ. Với phần tôi, mặc dù có sẵn trách nhiệm, tôi sẽ không đi đâu hết.”

Nói xong, ông rời phòng họp đi về văn phòng ông. Tôi đứng ở cửa theo dõi ông nói chuyện với ông lớn cuối: “Ông Tổng giám đốc, ông đang chờ đợi sao?” Tôi nhìn xuống hồ sơ lúc đó khi chuyện vẫn chưa có ông và tôi. Ông cười nói: “Biết làm sao để xây dựng họ anh.” Rồi ông im lặng hút thuốc, thở khói nhẹ nhàng, và mắt nhắm nghiền. Trách nhiệm ông là cái gọi là tàn thu hoạch lá khô ngấm đẫm, chắc đêm qua ông đã thức trắng đêm. Trong thâm tâm, tôi muốn đề nghị với ông cùng tìm cách thoát hiểm nhưng tôi không muốn đi để vì biết ông sẽ từ chối.

Một lúc sau, tôi đứng nghe tiếng gõ cửa, kính cẩn chào cấp chỉ huy lớn cuối rồi quay trở về phòng.

Bây giờ, tôi còn nhớ rõ, Trung úy Danh, Sĩ quan Tùy viên của Thiệu Trung Nam chạy theo, gọi tôi nhớ cách sống động khi súng lục màu xanh biếc mà Thiệu Trung Nam đưa cho anh vào buổi sáng. Tôi không hiểu ông đã cho sĩ quan tùy viên khi súng xinh xắn để làm gì?

Tôi âm thầm đem bọc chân trên lối đi đến văn phòng tôi. Tôi liên tục ngày mai đây, cũng trên những bước đi này, bàn chân kẻ thù cũng sẽ bọc chân chúng lên đầu chân tôi. Cuộc chiến này đã kéo dài trong bao năm trôi qua, không ngừng tàn nhanh đến thế. Lòng tôi đầy bi phẫn. Mặc dù tôi không có cách gì để kháng cự trước những tình hình tôi không cam lòng đưa hàng chúng. Suy nghĩ mãi, tôi thấy mình phải tìm cách thoát hiểm, dù bọc mình trên đường thoát hiểm cũng đành. Ý nghĩ này làm tôi cảm thấy đau đớn hơn. Tôi nhẩy lên xe jeep, lái ngang qua Tiểu khu Căn Thập gặp Địch tá Huân như Ngộ cấp Địch, một sĩ quan trẻ bướng bỉnh đang khóa với Thiệu Trung Nam, để tìm phương thoát hiểm. Tôi trình bày với anh về nghị quyết 15 của Đảng và những tình hình và chúng sẽ dành cho mình khi chúng chiếm được phần đất này. Tôi đề nghị anh cùng tìm cách thoát hiểm. Ban đầu anh từ chối rồi đi để nghĩ, nhưng cuối cùng đã đồng ý. Những ngày sau tôi thành công trong sự thuyết phục anh và chúng tôi tìm phương tiện di chuyển.

Chúng tôi rời Căn Thập vào chiều ngày 30 tháng 10 năm 1975 trên một con đò máy chèo tay, hướng ra cửa biển. Cuộc hành trình đầy cam go, trận chiến đã đánh đổ sự chèn ép bất bình đẳng

Hội Ký: Ngày tàn của chúng tôi

Tên: Lê Nguyên Bình

Tháng: 28 Tháng 4 Năm: 2011 04:56

Của chúng tôi, trong số tôi nhóc, ê ch. Trên đường vượt thoát, được tin Thiệu u tiên ng Nam, Chu tiên ng Hoàng và một số bạn hữu đã sát hại các bạn tù, tôi đã nhảm nghĩ nấp mọt đ. nén lệ trào ra, lòng ngấm ngùi nhớ đến những khuôn mặt thân yêu đó mà trên đời tôi sẽ không bao giờ quên...

Lê Nguyên Bình

Trích Địch san Nguyễn Khoa Nam